

Vandaag is een verdrietige dag.

De hele week is het al een beetje raar bij oma, want opa is overleden.

Veel mensen zijn langs geweest bij oma, en hebben bij opa gekeken.

Hij lag op zijn eigen bed boven, maar bewoog niet meer.

Opa is overleden. Sommigen zeggen ook wel gestorven of gewoon dood gegaan.

Wat gebeurt er nou precies als je dood bent?

We weten dan dat je hart niet meer klopt en dat je daarom niks meer kan.

Het lichaam is er nog wel, maar verder niks.

Niks kan meer bewegen, ogen, mond, vingers, helemaal niks.

Dat weten we.

Maar er is ook nog iets met de dood wat we niet weten. Tenminste, de meeste van ons niet, want we zijn immers nog nooit dood gegaan.

We zijn wel allemaal een keer geboren. En hoe was het dan toen we nog niet geboren waren?

Waren we al ergens, of was er helemaal niks.

Misschien is het wel zo dat we al een onzichtbaar engeltje waren, en dat engeltje kiest dan een lichaam om in te wonen, dan word je geboren en dat engeltje is al door bij je, ook al weet je het niet.

Als je dan dood gaat, is het engeltje er nog steeds, alleen kunnen we het niet meer zien.

Dat is een mooie gedachte. Sommige mensen trouwens, zijn wel bijna dood gegaan, b.v. als ze geopereerd werden of in het water vielen en bijna verdronken. En er zijn mensen die hebben al een beetje gezien hoe het is om dood te gaan. Een beetje, niet helemaal.

Moet je maar eens met jullie oma praten, die weet er echt meer van.

Waarom zijn we nu hier vandaag.

Vandaag is de laatste dag dat het lichaam van opa nog bij ons kan zijn. Dat kan nog een paar dagen nadat je bent dood gegaan, maar dan moet het weg. Voor opa is dat niet erg, want die weet het niet meer, die woont niet meer in zijn lichaam, maar voor oma en jullie allemaal is het wel erg, want jullie gaan opa heel erg missen. Om het niet te vergeten zullen we vandaag verhalen over opa's leven vertellen.

En altijd kan je nog aan opa denken. En om te helpen om aan hem te denken kan je een

kaars aansteken, dat doen mensen vaak als iemand is dood gegaan. Dat betekent dan:

Ik blijf aan je denken en je bent belangrijk voor ons geweest. Om dat te laten zien steken we een kaars aan met het idee het leven wat geweest is licht te geven.

De kleinkinderen gaan daarom nu een kaars voor opa aansteken, en die kaars krijgen jullie straks mee naar huis. En elke keer als je dan aan opa wilt denken kan je de kaars aansteken.